

Hristos – beskućnik i prognanik
Za Spasitelja sveta nije bilo mesta u svetu koji je On stvorio.

25.12.2022.

Ne znam da li ste nekad razmišljali o razlici između stvarnog božićnog događaja, onakvog kako je opisan u Bibliji, i božićnog događaja kakvog nam prikazuju božićni praznici i božićna slavlja. Hajdmo da to probamo sada, zajedno, uz pomoć Biblije u kojoj je božićni događaj jedino opisan tačno. Ali, krenimo od ovog drugog, od božićnih slavlja na kakva smo danas, uglavnom, navikli.

Evo da citiram jednu rečenicu iz medija sa prošlogodišnjeg Božića: „Danas je svim pripadnicima pravoslavne veroispovesti Božić – najradosniji hrišćanski praznik, koji simbolizuje porodično okupljanje, ljubav i Isusovo rođenje.“¹ Kad pročitate ovakvu rečenicu, šta vam najpre pada na pamet i kakvo raspoloženje vas ispunjava? U ovoj rečenici – pored pominjanja da se radi o Isusovom rođenju – snažno su istaknute još tri stvari: *ogromna radost, porodično okupljanje i ljubav*. Neko ko nije pročitao biblijski izveštaj o Božiću (Isusovom rođenju), nego samo ovu rečenicu, jedino što iz nje može da zaključi jeste – Pa ovaj Isus je rođen kao mali princ: porodica na okupu, ogromna radost, među svima vlada ljubav. Može li da postoji lepša atmosfera i porodična idila od ovoga!

Ako gledamo npr. i naše crkvene, dečije božićne programe, i oni daju jako idiličnu sliku Hristovog rođenja. Tu su beba Isus i njegova majka Marija, u jednoj prekrasnoj štalici (negde u ćošku je i srećni otac, Josif, na čijem licu je blagi osmeh oduševljenja). Oko njih su divne ovčice i jaganjci koji su prosto oduševljeni što je tu mali Isus, koga sve one onako prijateljski i sa posebnim zadovoljstvom njuškaju. Iznad štale su anđeli. Sve je idilično. Prosto da svaka trudnica poželi da – kad treba da se porodi – da ni ne zovu hitnu pomoć da je voze u porodilište (u Narodnog fronta...), već samo da je prebace tu do prve štale i ona će biti najsrećnija žena na svetu.

Hajde sada da pogledamo kako je Hristovo rođenje opisano u Bibliji. Pogledaćemo dva izveštaja o tome, jedan iz Evanđ. po Luki 2:4-7 i drugi iz Evanđ. po Mateju 2:13-15.

Luka 2:4-7

⁴ Tako i Josif ode iz Galileje iz grada Nazareta gore u Judeju u Davidov grad koji se zove Vitlejem, zato što je bio iz Davidove kuće i porodice, ⁵ da se upiše sa svojom isprošenom ženom Marijom koja je bila trudna. ⁶ A kad su bili onde, dođe vreme da ona rodi, ⁷ i rodi svoga; sina prvenca, te ga povi u pelene i metnu u jasle, jer za njih nije bilo mesta u gostionici.

Matej 2:13-15

Bekstvo u Egipat

¹³ A kad oni odoše, gle, anđeo Gospodnji javi se u snu Josifu i reče: ustani, uzmi dete i majku njegovu pa beži u Egipat, i budi onde dok ti ne kažem, jer će Irod tražiti dete da ga ubije. ¹⁴ A on usta, uze dete i majku njegovu noću i ode u Egipat. ¹⁵ I beše onde do smrti Irodove; da se ispuni reč koju je Gospod rekao preko proroka: »Iz Egipta pozvah sina svoga«.

Za njih nije bilo mesta u gostionici

Primetili ste da je kod Luke posebno istaknuto da ***za njih (tj. za Njega) nije bilo mesta u gostionici***. Tu ima neke logike. Zamislite, dovedete trudnu ženu u kafanu; kafana puna pijanih i polupijanih veseljaka, koji malo, malo pa razbiju neku čašu o pod.

Ili, ne mora biti ni tako primitivna atmosfera. Dovedete trudnu ženu, npr. u kafić, gde u jednom ćošku jedan vredni student uči, u drugom ćošku dvojica otvorili lap-topove i nešto na njima rade; u trećem ćošku jedan zaljubljeni par pijucka i razmenjuje romantične poglede... I onda vi uvedete trudnu ženu i kažete kelneru: „E, druže, izvini, ali moramo što pre da je položimo na neki krevet, jer svaki čas treba da se porodi!“ Možemo zamisliti kako bi to društvo i ti kelneri razmišljali. Koji bi gostioničar tako lako primio trudnicu koja upravo očekuje porođaj? Međutim, ako je to jedina alternativa za tu ženu, onda ima logike, a posebno ima potrebe da se za takvu ženu što pre obezbedi prostor za porođaj, makar to bila i kafana.

Isusova majka se našla baš u takvoj situaciji! Ali, niko u kafanu nije bio spreman da se odrekne svojih zadovoljstava i isprazni prostoriju da bi se ova trudna žena porodila.

¹ <https://www.magazin.novosti.rs/sr/zanimljivosti/vesti/vest/kako-se-pise-srecan-bozic-i-srecni-bozicni-praznici-koja-slova-su-mala-a-koja-rec-se-pise-velikim-slovom/1443608>.

Naravno, neko sada može da kaže: „Da, ali oni nisu znali da će ta trudnica da rodi Spasitelja sveta. Da su to znali, oni bi odmah svi ustupili mesto za taj porođaj.“

Jel' stvarno neko veruje u to? Razmislite ovako. Recimo da je Marija ušla u kafanu i rekla: „E, drugari. Hajte, molim vas, oslobodite mi tu prostoriju, ja moram da se porodim i rodiću Spasitelja sveta; znate, anđeo mi je to rekao.“ Ja sam siguran da, u tom slučaju, ne samo da joj ne bi dali da se tamo porodi, već bi rekli jedan drugom: „Ova baš nije sama svoja. Priviđaju joj se i anđeli i misli da će roditi Spasitelja...“ Da je to rekla, mislim da se ne bi dobro provela u toj kafani.

U svakom slučaju, za Spasitelja sveta nije bilo mesta u svetu koji je On stvorio; za onoga koji dolazi da spasi svet, u istom tom svetu nigde nema mesta.

Danas, 2000 godina kasnije, ljudi jako dobro znaju da je taj koji je tada tamo rođen, Hristos, Spasitelj sveta. To je do detalja opisano u Bibliji. Četiri Evanđelja, svako iz svog ugla, opisuju detalje njegovog života, učenja, svrhu njegovog dolaska... Ljudi znaju da je to Spasitelj sveta. A da li ga svi prihvataju? Ne. A jedino što on traži, jeste – da ga prime u svoje srce. Zbog čega da ga prime? Pre svega, zbog njihovog ličnog spasenja, ali i zbog svakog drugog dobra koje on ima za one koji ga prime.

Kako to stoji s tobom? Ima li u tvom srcu mesta za Isusa? On je došao zbog nas. On je potreban nama; ne mi njemu. Potreban nam je na prvom mesto kao Spasitelj za večnost, ali i kao Vodič i Pomoćnik za ovaj, svakodnevni život, za život naše porodice; kao Vodič kroz ovo užasno komplikovano i zastrašujuće vreme. Da, svima nam je potreban Isus.

Nije svrha Božića, dragi prijatelji, da izazove u nama idiličnu, porodičnu atmosferu. Dobro je ako i to postoji; jako dobro. Ali, njegova prva svrha je – da uđe u naše srce da bismo postali novi ljudi; jer novi čovek može da postane samo onaj u čijem srcu je Bog.

Bekstvo u Egipat

Ovaj drugi odeljak, iz Evanđelja po Mateju, nosi podnaslov *Bekstvo u Egipat*. Opet ništa od božićne idile! Čim je tadašnji vladar, Irod, saznao od mudraca sa istoka, da će to dete, koje je rođeno u njegovoj državi, biti vladar, on se odmah uplašio da mu se stolica ljulja, čak i pre nego što je saslušao o kakvom vladaru je reč; da se ne radi o političkom vladaru, već o duhovnom, o Vladaru naših života, Vladaru koji svakome ko prihvati njegovu vlast donosi sreću i blagostanje u životu i na kraju – večni život. Irod se uplašio da će mu ovo dete oduzeti vlast, položaj, privilegije... I nije trebalo mnogo da, zbog toga, počne da ubija nedužnu decu, ali da i samog Isusa, još kao dete, i njegovu porodicu otera u izbeglištvo, u Egipat. Svoj život na ovom svetu, Isus nije počeo idilično i u najvećoj radosti, već – kao izbeglica.

Celu ovu godinu, u svetu i kod nas, mnogi ljudi su ponovo izbeglice. Ponovo su mnogi ljudi ostali bez svojih domova; deca bez svojih škola, drugova; mnoga naša braća i sestre bez svojih crkava, nedeljnih škola, itd.

Gledajući na Isusa, braćo i sestre, koji je takođe bio izbeglica, i to neposredno nakon rođenja, mi moramo otvoriti svoja srca, crkve, džepove, domove... i za izbeglice. Na to nas podseća Božić, Hristovo rođenje. Njegovo detinjstvo nije bilo prepuno radosti, mirnog i bezbrižnog igranja sa drugarima... Ne, dete Isus je moralo, zajedno sa svojim roditeljima da ode u inostranstvo, u Egipat i da tamo provede, ne znamo tačno, ali možda i nekoliko godina.

Ako si ti izbeglica, ne očajavaj, gledaj na Isusa. I on je bio izbeglica. Isus jako dobro zna zašto je nešto moralo da se desi. On ti sigurno želi dobro i u toj novoj situaciji. On je postao čovek zbog tebe i zbog mene u svakoj situaciji. On je posebno došao da bude s nama u našim teškim situacijama.

Iskoristimo ovaj Božić, ne da naše misli utopimo u neku Božićnu idilu, već da vidimo šta Bog želi da nam kaže i kako želi da nas blagoslovi u našoj konkretnoj životnoj situaciji, bila ona teška, izgledala, možda, i zabrinjavajuće... nemojte nikad zaboraviti – Spasitelj sveta, Isus Hristos, je došao baš zato da se umeša u našu konkretnu životnu situaciju i da u njoj, takvoj kakva jeste, pruži svojoj deci konkretne blagoslove, bilo u vidu zaštite, bilo u vidu vođstva kroz teške situacije, bilo u vidu počinjanja nekog novog početka... On je tu za nas. Jedino što on traži, jeste da se mi otvorimo za njega, da ga primimo i da mu se stavimo na raspolaganje.

Jesmo li spremni za to?

Hristos se rodi!

Srećan Božić svima!